a) voor koolzaad en raapzaad: met 2 % onzuiverheden en, voor zaad in ongezuiverde staat, een vochtgehalte van 10 % en een oliegehalte van 42 %;

b) voor zonnebloemzaad: met 2 % onzuiverheden en, voor zaad in ongezuiverde staat, een vochtgehalte van 10 % en een oliegehalte van 40 %.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Luxemburg, 22 april 1969.

Voor de Raad
De Voorzitter
J. P. BUCHLER

VERORDENING (EEG) Nr. 766/69 VAN DE RAAD

van 22 april 1969

houdende vaststelling van de prijzen in de sector suiker voor het verkoopseizoen 1969/1970, alsmede van de standaardkwaliteiten voor witte suiker en voor suikerbieten

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gelet op Verordening nr. 1009/67/EEG van de Raad van 18 december 1967 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker (1), gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2100/68 (2), inzonderheid op artikel 2, lid 2, artikel 3, lid 5, en artikel 4, lid 3,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement (3),

Overwegende dat in artikel 2, artikel 3, lid 5, en artikel 4, lid 3, van Verordening nr. 1009/67/EEG is bepaald dat jaarlijks de maatregelen moeten worden vastgesteld die moeten worden toegepast met betrekking tot de prijzen welke gelden voor het volgende verkoopseizoen; dat derhalve voor het verkoopseizoen voor suiker 1969/1970 de richtprijs en de interventieprijs voor suikerbieten dienen te worden vastgesteld;

Overwegende dat bij de vaststelling der prijzen rekening moet worden gehouden met de in artikel 39 van het Verdrag vermelde doelstellingen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid; dat door het vaststellen van deze prijzen met name aan de landbouwbevolking een redelijke levensstandaard en aan de verbruikers redelijke prijzen bij de levering moeten worden verzekerd;

Overwegende dat, ten einde deze doelstellingen te bereiken, de richtprijs voor suiker op een zodanig peil moet worden vastgesteld dat de producenten van suikerbieten en suikerriet een billijke beloning wordt verzekerd, echter zonder dat de consument overmatig wordt belast, en dat een evenwichtige verhouding tussen de prijzen van de voornaamste landbouwprodukten kan worden gehandhaafd;

Overwegende dat de commercialisatie van suiker, gezien de kenmerken van de suikermarkt, slechts betrekkelijk beperkte risico's biedt; dat daarom voor het vaststellen van de interventieprijs van suiker een marge van 5 % tussen de richtprijs en de interventieprijs passend kan worden geacht;

Overwegende dat de minimumprijs voor suikerbieten moet worden vastgesteld met inachtneming van de interventieprijs en van de forfaitaire bedragen voor de kosten in verband met de verwerking en de levering van de suikerbieten aan de fabrieken en uitgaande van een rendement dat voor de Gemeenschap kan worden geraamd op 130 kilogram witte suiker per ton suikerbieten met een suikergehalte van 16 %;

Overwegende dat genoemde kosten per 100 kilogram witte suiker forfaitair kunnen worden geraamd op 8,15 rekeneenheden; dat dit forfaitaire bedrag wordt verkregen door optelling van de verwerkingsmarge, geraamd op 7,50 rekeneenheden, en de kosten

(1) PB nr. 308 van 18. 12. 1967, blz. 1.
(2) PB nr. L 309 van 24. 12. 1968, blz 4.
(3) PB nr. C 29 van 6. 3. 1969, blz. 6.

van de levering van de suikerbieten aan de fabrieken ten bedrage van 1,60 rekeneenheid, waarbij het totaal hiervan wordt verminderd met een forfaitair bedrag dat de uit de verkoop van melasse voortvloeiende ontvangsten van de fabrieken uitdrukt;

Overwegende dat het wenselijk is dat als standaardkwaliteit voor witte suiker een soortgelijke gemiddelde kwaliteit wordt gekozen als in de internationale handel in gebruik is; dat voor suikerbieten een kwaliteit kan worden gekozen welke is afgestemd op de kenmerken van de produktie in de belangrijkste suikerbietenstreken van de Gemeenschap;

Overwegende dat het thans nog niet mogelijk is definitieve conclusies te trekken met betrekking tot de weerslag van de toepassing van de bepalingen betreffende de gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker, in het bijzonder van die welke zijn bedoeld in Verordening (EEG) nr. 430/68 van de Raad van 9 april 1968 houdende vaststelling van de prijzen in de sector suiker voor het verkoopseizoen voor suiker 1968/1969 (1); dat het derhalve dienstig is de ervaring met deze bepalingen voort te zetten en deze bepalingen toe te passen gedurende het verkoopseizoen voor suiker 1969/1970,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Voor het verkoopseizoen voor suiker 1969/1970:

— wordt de richtprijs voor witte suiker vastgesteld op 22,35 rekeneenheden per 100 kilogram,

— wordt de interventieprijs voor witte suiker vastgesteld op 21,23 rekeneenheden per 100 kilogram.

2. Het gebied met het grootste overschot omvat de volgende Franse departementen: Aisne, Somme, Oise.

3. De standaardkwaliteit voor witte suiker heeft de volgende eigenschappen:

a) een normale gezonde handelskwaliteit, droog, in kristallen van uniforme grootte, vrij lopend;

b) een polarisatie van ten minste 99,7°;

c) een vochtgehalte van ten hoogste 0,08 %;

d) een gehalte aan geïnverteerde suiker van ten hoogste 0,04 %;

e) kleurtype ten hoogste nr. 6, vastgesteld volgens de methode van het Instituut voor Landbouwtechnologie en Suikerindustrie te Brunswijk.

Artikel 2

1. Voor het verkoopseizoen voor suiker 1969/1970 wordt de minimumprijs voor suikerbieten, welke geldt voor het in artikel 1, lid 2, bedoelde gebied, vastgesteld op 17,00 rekeneenheden per ton geleverd aan de verzamelplaats.

2. De standaardkwaliteit voor suikerbieten heeft de volgende eigenschappen:

a) een normale gezonde handelskwaliteit;

b) een suikergehalte van 16 % bij de inontvangstneming.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Luxemburg, 22 april 1969.

Voor de Raad
De Voorzitter
J. P. BUCHLER

(1) PB nr. L 89 van 10. 4. 1968, blz. 2.